Interakcija čovek - računar Vežbe 4

Fakultet tehničkih nauka Univerzitet u Novom Sadu



Tabelarni prikaz podataka

Uvod

Veliki broj aplikacija kao osnovu funkciju ima manipulisanje sa podacima. Podatke je moguće dodavati, menjati, brisati i generisati ali ni jedna od ovih funkcija ne bi imala smisla kada se ti podaci ne bi prikazivali korisniku. Prikaz podataka obezbeđuje se na više načina a radi preglednosti često se bira tabelarni prikaz.

Tema ovih vežbi biće tabelarni prikaz podataka korišćenjem WPF-a.

Primeri

Pri pokretanju aplikacije iz primera za vežbe 4, prvi prozor koji se otvara je *MainWindow* prozor. U XAML kodu ovog prozora može se primetiti da imamo jedan *DockPanel* koji služi da rasporedi komponente unutar prozora. (Slika 1)

Na vrhu (<u>DockPanel.Dock = "Top"</u>) nalazi se meni. Jedan od *item*-a je opcija za otvaranje prozora u kojoj se nalazi tabela sa ručno generisanim kolonama, drugi za tabelu sa automatski generisanim kolonama i treći je *databinding* koji povezuje *DataGrid* i *Grid* kontrolu.

Na *Menultem* komponente zakačen je *Click* događaj. *Handler-i* za ove događaje možete videti u klasi <u>MainWindow.xaml.cs.</u> Da se podsetimo, .xaml.cs fajl je code-behind. (Slika 2)

Slika 1. MainWindow.xaml

TableExampleAutoGenerated(), TableExampleManuallyGenerated() i TableExampleBinding() predstavljaju pozive konstruktora istoimenih klasa. Kada se prozor kreira, potrebno ga je i prikazati uz pomoć Show metode. (Slika 2)

<u>TableExampleManuallyGenerated</u> prikazuje tablerani prikaz sa ručnim generisanjem kolona dok je <u>TableExampleAutoGenerated</u> za automatsko generisanje.

```
public partial class MainWindow : Window
{
    public MainWindow()
    {
        InitializeComponent();
    }

    private void AutoColumns_Click(object sender, RoutedEventArgs e)
    {
        var s = new TableExampleAutoGenerated();
        s.Show();
    }

    private void ManualColumns_Click(object sender, RoutedEventArgs e)
    {
        var s = new TableExampleManuallyGenerated();
        s.Show();
    }

    private void Binding_Click(object sender, RoutedEventArgs e)
    {
        var s = new TableExampleBinding();
        s.Show();
    }
}
```

Slika 2. MainWindow.xaml.cs

Automatsko generisanje kolona

U ovom delu biće objašnjen princip ručnog generisanja kolona u tabeli.

Na slici 3. je prikazan XAML kod prozora koji u sebi sadrži jednu *child* kontrolu – *Grid* panel. *Grid* panel obuhvata *DataGrid* i *Button* kontrolu.

DataGrid kontrola se koristi kada je podatke potrebno prikazati u tabeli.

Kada se odabere automatsko kreiranje kolona, one se kreiraju u zavisnosti od podataka koji su prosleđeni tabeli (*DataGrid*-u).

```
<Window x:Class="PrimerCas4.Table.TableExampleAutoGenerated"</pre>
       xmlns="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml/presentation"
       xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml"
        xmlns:d="http://schemas.microsoft.com/expression/blend/2008"
       xmlns:mc="http://schemas.openxmlformats.org/markup-compatibility/2006"
       xmlns:local="clr-namespace:PrimerCas4.Table
       mc:Ignorable="d"
       Title="Table Example With Auto Generated Columns" Height="300" Width="350">
    <Grid>
       <DataGrid x:Name="dataGridStudenti" ItemsSource="{Binding Path=Studenti}" AutoGenerateColumns="True"</pre>
                  SelectionMode="Single" IsReadOnly="True" AutoGeneratingColumn="generateColumns" HorizontalAlignment="Left"
                  Height="156" Margin="10,47,0,0" VerticalAlignment="Top" Width="322"/>
        <Button x:Name="buttonObrisi" Content="Obrisi poslednjeg" HorizontalAlignment="Left" Height="28"</pre>
                  Margin="122,224,0,0" VerticalAlignment="Top"
                  Width="111" Background="White" Foreground="#FF707070" Click="obrisiStudenta"/>
    </Grid>
</Window>
```

Slika 3. TableExampleAutoGenerated.xaml

Bitni atributi za DataGrid:

x:Name – jedinstveni identifikator kontrole, u ovom slučaju tabele

ItemsSource - "izvor" podataka prikazanih u tabeli

Dodatno: ItemsSources se bind-uje na Studenti, listu studenata defisanu u code-behind (Slika 6)

Napomena: Da bi ovaj binding funkcionisao potrebno je postaviti DataContext – omogućavanje da ova kolekcija bude izvor podataka za binding. U ovom primeru, postavljanje DataContext-a se obavlja u Codebehind-u (Slika 6)

AutoGenerateColumns – atribut koji označava da li se kolone automatski generišu. Na ovom mestu je postavljen na vrednost <u>True</u> jer želimo iskoristiti automatsko generisanje kolona na osnovu atributa klase *Student*.

SelectionMode – označava koliko redova u tabeli je moguće selektovati. Na ovom mestu postavljena je vrednost <u>Single</u> jer se omogućava selektovanje samo jednog reda u tabeli.

Dodatno: Druga vrednost koja se može iskoristiti je <u>Extended</u> (objašnjenje iz dokumentacije : *Multiple* items in the System. Windows. Controls. Data Grid can be selected at the same time)

IsReadOnly – označava da li je moguće direktno menjati vrednosti u tabeli

Dodatno: DataGrid kontrolu je moguće direktno menjati (eng. editable by default), tako što dozvoljava da korisnik direktno iz tabele menja vrednosti podataka koji su joj prosleđeni.

AutoGeneratingColumn –pri automatskom generisanju kolona, moguće je postaviti neke od uslova.

Dodatno: U primeru sa slike 3, <u>AutoGeneratingColumn = "generateColumns"</u> obezbeđeno je da na generisanje SVAKE od kolona bude pozvana metoda generateColumns iz code-behind-a.

Za prvu i drugu kolonu neće biti ispunjen uslov <u>colNum == 3</u> dok će za 3. kolonu biti postavljena širina sa

```
e.Column.Width = new DataGridLength(1, DataGridLengthUnitType.Star)
```

Da bi lakše razumeli šta znači Data.GridLengthUnitType.Star potrebno je da navedemo kakve se merne jedinice mogu koristiti. (Slika 4)

```
...public enum DataGridLengthUnitType
   // Summary:
   // The size is based on the contents of both the cells and the column header.
   Auto = 0,
   //
   // Summary:
        The size is a fixed value expressed in pixels.
   Pixel = 1,
   // Summary:
        The size is based on the contents of the cells.
   SizeToCells = 2,
   //
   // Summary:
         The size is based on the contents of the column header.
   SizeToHeader = 3,
   // Summary:
   // The size is a weighted proportion of available space.
   Star = 4
```

Slika 4. Tipovi za označavanje veličine

Za primer širine:

Auto – u zavisnosti od širine Header-a i širine sadržaja u ćelijama, određuje se i širina kolone.

Dodatno: Ovaj slučaj je default pa je zbog toga u našem primeru širina 1. i 2. kolone određena na ovaj način jer nije navedeno drugačije.

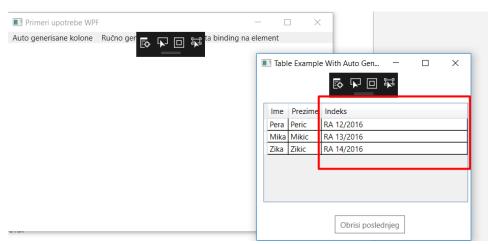
Pixel - širina kolone je tačna fiksna širina navedena u pixelima

SizeToCells - širina kolone se prilagođava širini najšire ćelije

SizeToHeader - širina kolone je širina koju zauzima *Header*

Star – širina kolone zauzima onoliko prostora koliko joj je na raspolaganju. Nakon zauzimanja svih *auto* i *fixed size* kolona, prosto koji preostaje se proporcijalno deli između svih *star-sized* kolona. Tako u našem slučaju 1 označava da se zauzme sav preostali prostor jer nema drugih *star-sized* kolona. (Slika 5)

e.Column.Width = new DataGridLength(1, DataGridLengthUnitType.Star)



Slika 5. Kolona Indeks zauzima preostali prostor

<u>Napomena</u>: Obavezno pogledati šta se dešava kada imamo dve kolone za koje je širina definisana na sledeći način:

Prva kolona: <u>DataGridLength(1, DataGridLengthUnitType.Star)</u>

Druga kolona: <u>DataGridLength(2, DataGridLengthUnitType.Star)</u>

```
public partial class TableExampleAutoGenerated : Window
   private int colNum = 0;
    public ObservableCollection<Student> Studenti
       get:
        set;
    public TableExampleAutoGenerated()
        InitializeComponent();
        this.DataContext = this;
        Studenti = new ObservableCollection<Student>();
        Studenti.Add(new Student() { Ime = "Pera", Prezime = "Peric", Indeks = "RA 12/2016" });
        Studenti.Add(new Student() { Ime = "Mika", Prezime = "Mikic", Indeks = "RA 13/2016" });
        Studenti.Add(new Student() { Ime = "Zika", Prezime = "Zikic", Indeks = "RA 14/2016" });
    private void generateColumns(object sender, DataGridAutoGeneratingColumnEventArgs e)
        colNum++;
        if (colNum == 3)
            e.Column.Width = new DataGridLength(1, DataGridLengthUnitType.Star);
    private void obrisiStudenta(object sender, RoutedEventArgs e)
        if (Studenti.Count > 0)
            Studenti.RemoveAt(Studenti.Count - 1);
       else
            MessageBox.Show("Nije moguce brisati iz prazne tabele.", "Greska!", MessageBoxButton.OK, MessageBoxImage.Error);
```

Slika 6. TableExampleAutoGenerated.xaml.cs

Klikom na dugme *ButtonObrisi* vrši se brisanje poslednjeg studenta iz kolekcije. (metoda *obrisiStudenta* sa slike 6)

Studenti. Count je veličina te kolekcije a da bi se moglo pristupiti elementu na poslednjoj poziciji, potrebno je dobaviti indeks tog elementa na način Studenti. Count - 1.

Da ne bi došlo do izuzetka, potrebno je prethodno proveriti da li je kolekcija prazna. Validaciju i rukovanje izuzecima detaljnije ćemo proći na nekim od sledećih vežbi.

Ručno generisanje kolona

U automatskom generisanju kolona, generiše se broj kolona na osnovu broja polja u klasi koja predstavlja izvor podataka.

Za razliku od automatskog generisanja, u ručnom generisanju moguće je odabrati podskup polja i odabrati različit redosled u njihovom prikazivanju. Ovo je poželjno u slučaju kada klasa sadrži veliki broj atributa od kojih nije potrebno/nije dozvoljeno prikazati sve.

Za odabir tipova i broja kolona potrebno je koristiti *Columns* atribut *DataGrid-a* i to kao na slici 7. Za svaku od kolona potrebno je odabrati tip kolone.

Tipovi kolona koji su omogućeni:

- DataGridTextColumn
- DataGridCheckBoxColumn
- DataGridComboBoxColumn
- DataGridHyperlinkColumn
- DataGridTemplateColumn

Kada se želi iskoristiti složeniji oblik za prikaz podataka u koloni (npr. *Date picker*) potrebno je iskoristiti *DataGridTemplateColumn* (primer je dat na linku https://stackoverflow.com/questions/18680083/how-to-add-a-datepicker-to-datagridtextcolumn-in-wpf).

U ovom primeru za sve tri kolone iskoristićemo <u>DataGridTextColumn</u>.

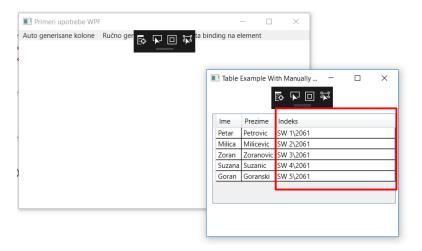
```
<Window x:Class="PrimerCas4.Table.TableExampleManuallyGenerated"</pre>
        xmlns="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml/presentation"
        xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml"
       Title="Table Example With Manually Generated Columns" Height="300" Width="350">
    <Grid>
        <DataGrid x:Name="dataGridStudenti" ItemsSource="{Binding Studenti}" IsReadOnly="True"</pre>
                  SelectionMode="Single" AutoGenerateColumns="False" HorizontalAlignment="Left"
                  Height="158" Margin="10,47,0,0" VerticalAlignment="Top" Width="322">
            <DataGrid.Columns>
                <DataGridTextColumn Header="Ime" Binding="{Binding Ime}"/>
                <DataGridTextColumn Header="Prezime" Binding="{Binding Prezime}"/>
                <DataGridTextColumn Header="Indeks" Binding="{Binding Indeks}" Width="*"/>
            </DataGrid.Columns>
        </DataGrid>
    </Grid>
</Window>
```

Slika 7. TableExampleManuallyGenerated.xaml

Na slici 7 je prikazano kako vrednost *Ime* polja iz klase *Student bind*-ujemo na kolonu *Ime*. Isti princip ponovljen je i za kolone *Prezime* i *Indeks*. Na taj način, kolone će sadržati vrednosti atributa *Ime*, *Prezime* i *Indeks*.

Slika 8. Binding atributa klase na kolonu

Koloni *Indeks* je postavljena širina sa <u>Width = "*"</u> i označava <u>DataGridLengthUnitType.Star</u> vrednost o kojoj je prethodno bilo reč. *Indeks* kolona, u ovom slučaju, zauzima prostor do kraja tabele. (Slika 9)



Slika 9. Popunjavanje ostatka slobodnog prostora u tabeli

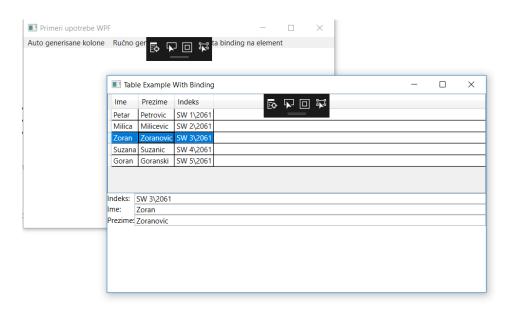
Popunjavanje liste studenata kao i omogućavanje da ova kolekcija bude izvor podataka za *binding* (postavljanje *DataContext*-a) vrši se u *code-behind*-u (Slika 10)

```
public partial class TableExampleManuallyGenerated : Window
{
    public ObservableCollection<Student> Studenti
    {
        get;
        set;
    }
    public TableExampleManuallyGenerated()
    {
        InitializeComponent();
        this.DataContext = this;
        Studenti = new ObservableCollection<Student>();
        Studenti.Add(new Student {Ime = "Petar", Prezime = "Petrovic", Indeks = "SW 1\\2061" });
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Milica", Prezime = "Milicevic", Indeks = "SW 2\\2061" });
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Zoran", Prezime = "Zoranovic", Indeks = "SW 3\\2061" });
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Suzana", Prezime = "Suzanic", Indeks = "SW 4\\2061" });
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Goran", Prezime = "Goranski", Indeks = "SW 5\\2061" });
    }
}
```

Slika 10. TableExampleManuallyGenerated.xaml.cs

Kombinacija DataGrid i Grid kontrole i DataBinding

U ovom primeru pokazano je kako selektovanjem na red u tabeli dolazi do popunjavanja polja u panelu ispod tabele. (Slika 11)



Slika 11. Rezultat selektovanje reda u tabeli

XAML kod za ovaj primer dat je na slici 12. *Grid* panel obuhvata *DataGrid* komponentu i novi *Grid* panel kao što je označeno. *DataGrid* predstavlja tabelu čiji redovi će se selektovati, dok označeni *Grid* panel obuhvata *TextBox* kontrole koje će se popunjavati sa ovim informacijama.

Kao i u prethodnim primerima, *ItemsSouce DataGrid*-a *bind*-ovan je na kolekciju *Studenti* i tim omogućava da u redovima u tabeli budu informacije o pojedinačnim studentima.

```
<Window x:Class="PrimerCas4.Table.TableExampleBinding"</pre>
       xmlns="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml/presentation"
       xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml"
       Title="Table Example With Binding" Height="363" Width="636">
    <Grid>
        <Grid.RowDefinitions>
            <RowDefinition />
            <RowDefinition />
        </Grid.RowDefinitions>
        <Grid.ColumnDefinitions>
            <ColumnDefinition />
        </Grid.ColumnDefinitions>
       <DataGrid x:Name="dgrMain" ItemsSource="{Binding Path=Studenti}"</pre>
        <Grid Grid.Column="0" Grid.Row="1" DataContext="{Binding ElementName=dgrMain,Path=SelectedItem}</pre>
            <Grid.RowDefinitions>
                <RowDefinition Height="Auto"/>
                <RowDefinition Height="Auto"/>
                <RowDefinition Height="Auto"/>
            </Grid.RowDefinitions>
            <Grid.ColumnDefinitions>
                <ColumnDefinition Width="Auto" />
                <ColumnDefinition />
            </Grid.ColumnDefinitions>
            <TextBlock Grid.Column="0" Grid.Row="0">Indeks: </TextBlock>
            <TextBlock Grid.Column="0" Grid.Row="1">Ime: </TextBlock>
            <TextBlock Grid.Column="0" Grid.Row="2">Prezime:</TextBlock>
            <TextBox Grid.Column="1" Grid.Row="0" Text="{Binding Path=Indeks}"></TextBox>
            <TextBox Grid.Column="1" Grid.Row="1" Text="{Binding Path=Ime}"></TextBox>
            <TextBox Grid.Column="1" Grid.Row="2" Text="{Binding Path=Prezime}"></TextBox>
        </Grid>
</Window>
```

Slika 12. TableExampleBinding.xaml

U označenom *Grid* panelu se može primetiti kako je *Text* atribut prvog *TextBox*-a bind-ovan na *Indeks*. (Slika 13) *Text* atributi drugog i trećeg na *Ime* I *Prezime*.

```
<DataGrid x:Name="dgrMain" ItemsSource="{Binding Path=Studenti}" IsReadOnly="True"/>
         <Grid Grid.Column="0" Grid.Row="1" DataContext="{Binding ElementName=dgrMain,Path=SelectedItem}">
             <Grid.RowDefinitions>
                 <RowDefinition Height="Auto"/>
                 <RowDefinition Height="Auto"/>
                 <RowDefinition Height="Auto"/>
             </Grid.RowDefinitions>
             <Grid.ColumnDefinitions>
                 <ColumnDefinition Width="Auto" />
                 <ColumnDefinition />
             </Grid.ColumnDefinitions>
             <TextBlock Grid.Column="0" Grid.Row="0">Indeks: </TextBlock>
             <TextBlock Grid.Column="0" Grid.Row="1">Ime: </TextBlock>
             <TextBlock Grid.Column="0" Grid.Row="2">Prezime:</TextBlock>
             <TextBox Grid.Column="1" Grid.Row="0" <u>Text="{Binding Path=Indeks}"</u>></TextBox>
<TextBox Grid.Column="1" Grid.Row="1" Text="{Binding Path=Ime}"></TextBox>
             <TextBox Grid.Column="1" Grid.Row="2" Text="{Binding Path=Prezime}"></TextBox>
         </Grid>
    </Grid>
</Window>
```

Slika 13. Bindovanje Text atributa TextBox kontrole na vrednosti selektovanog studenta

Da bi ovaj *binding* mogao da funkcioniše potrebno je u *DataContext* za ovaj *Grid* postaviti SELEKTOVANOG STUDENTA. (Slika 13)

U primerima sa prethodnih vežbi (Vežbe 3) mogli smo videti na koje sve načine je moguće uraditi *binding*. Slično tome, sada smo u *DataContext* postavili vrednost *SelectedItem* atributa <u>dgrMain</u> kontrole. <u>dgrMain</u> je jedinstveni identifikator *DataGrid* kontrole.

Na ovaj način, kada se selektuje red u tabeli <u>dgrMain</u>, atribut <u>SelectedItem</u> tabele <u>dgrMain</u> sadrži informaciju koji student je selektovan. S obzirom da smo ovu informaciju stavili u <u>DataContext</u> i <u>bindovali</u> vrednosti <u>TextBox</u> polja, svaka promena selektovanog reda rezultuje promenu i u <u>TextBox</u> kontrolama. (Slika 13)

Slika 14 prikazuje code-behind ovog primera.

```
public partial class TableExampleBinding : Window
{
    public ObservableCollection<Student> Studenti
    {
        get;
        set;
    }
    public TableExampleBinding()
    {
        InitializeComponent();
        this.DataContext = this;
        Studenti = new ObservableCollection<Student>();
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Petar", Prezime = "Petrovic", Indeks = "SW 1\\2061" });
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Milica", Prezime = "Milicevic", Indeks = "SW 2\\2061" });
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Zoran", Prezime = "Zoranovic", Indeks = "SW 3\\2061" });
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Suzana", Prezime = "Suzanic", Indeks = "SW 4\\2061" });
        Studenti.Add(new Student { Ime = "Goran", Prezime = "Goranski", Indeks = "SW 5\\2061" });
}
```

Slika 14. TableExampleBinding.xaml.cs